

per af sted til Vietnam. Man troede, at man med den eksisterende troppemængde kunne klare guerillakrigsførelsen dernede. Det kunne man ikke. Der kom hele tiden anbefalinger om, at man optrappede yderligere og yderligere og yderligere, og jo mere man optrappede krigsindsatsen, jo værre gik det.

Tilsvarende er det med russernes erfaringer i det sydlige Afghanistan. De optrappede og optrappede den militære indsats og måtte til sidst erkende, at de havde tabt denne krig. Det her er efter vores opfattelse en del af en indsats, hvor vi trapper op, hvor vi svækker kampen om hearts and minds, og hvor vi svækker den civile genopbygningsindsats til fordel for en yderligere militær optræning.

Vi er helt med på, at de danske styrkers sikkerhed skal prioriteres højt, men også i betragtning af hvor mange penge det her koster, synes jeg, det er underligt – det er underligt – at det ikke har været muligt at få forsvarsministeren til at forklare, hvordan man vil omprioritere den her indsats. Der er tale om en samlet udgift ifølge besvarelsen på spørgsmål 14 på 23 mio. kr. i nettomerudgifter. Det er mange penge, og jeg vil godt spørge igen: Tror forsvarsministeren virkelig på, at det kan gennemføres, uden at man prioriterer ned andre steder? Hvis man kan bruge så mange ekstra penge, uden at man prioriterer om andre steder inden for den samlede økonomiske ramme, så er forsvaret altså det eneste sted her i samfundet, hvor den slags kan lade sig gøre, og så er der altså noget, der er fuldstændig galt. Derfor vil jeg godt have en lidt mere klar besvarelse af det spørgsmål.

Med andre ord: Vi kan ikke støtte det her forslag. Det betyder en yderligere militær optræning, og vi synes, at Forsvarskommandoens første indstilling var den rigtigste.

Kl. 15:48

Formanden:

Tak til hr. Holger K. Nielsen. Og så er det hr. Rune Lund som ordfører.

Kl. 15:48

(Ordfører)

Rune Lund (EL):

Alle politisk ædruelige mennesker kan i dag se, at Irakkrigen har udviklet sig til en kæmpe katastrofe med en million mennesker, der er døde, med et land i total opløsning og et land i borgerkrig. Det var ikke indlysende for alle i 2005 lige efter folketingsvalget, at det var sådan i Irak. Jeg husker tydeligt folketingsdebatterne.

Det samme gælder krigen i Afghanistan. Da Enhedslisten for et halvt år siden fremsatte et forslag om, at alle danske tropper skulle trækkes ud af Afghanistan og pengene skulle bruges på civil genopbygning i stedet for, var det svært både i pressen og i Folketingssalen at komme igennem med det faktum, at krigen i Afghanistan går i den forkerte retning, at det er fundamentalisterne, Taleban, der bliver styrket, at det er en krig, som går ud over civilbefolkningen, og at det er en krig, som forfølger en fuldstændig forfæjlet militærstrategi, der går ud på, at man tror, at man kan vinde det her militært. Derfor vil det også være sådan, at hvis krigen fortsætter, som det kører nu, vil Taleban og fundamentalisterne i sidste ende vinde. Så bliver det Taleban, der står i Kabul.

Så kan man sige, at der netop er sket en ændring i debatten. Der er virkelig sket store ting i debatten. Det er helt klart for alle og enhver, at der er store problemer med krigsførelsen i Afghanistan. Vi kan jo bl.a. henvise til nogle af de meningsmålinger, som er blevet lavet, og som også har været fremme tidligere her i forbindelse med debatter i Folketinget, bl.a. en måling foretaget af World Public Opinion fra december 2006, som siger, at opbakningen til de udenlandske styrker er faldende – stærkt faldende. Den tendens er fortsat siden da.

Vi så i december 2005, at 83 pct. af befolkningen mente, at udviklingen gik i den rigtige retning. I november 2006 var andelen så faldet til 62 pct. Det afspejler sig også i opfattelsen af ISAF, altså den del af NATO-styrken, som Danmark også deltager i: I 2005 betragtede 46 pct. ISAF som meget effektive, i 2006 er det tal faldet til 32 pct. I 2005 betragtede 7 pct. ISAF som ineffektive, og det var steget til hele 22 pct. året efter i 2006, altså en tredobling på bare et år. Det er tendenser, som vi har set fortsætter.

Jeg vil gerne, som jeg og Enhedslisten har gjort det ved tidligere debatter, understrege, at de her tal ikke betyder, at Taleban er blevet mere populær. Taleban er meget upopulær. Men ISAF mister opbakning, og hele den måde, som man fører missionen på i Afghanistan, mister til stadighed opbakning. En af årsagerne til, at den opbakning forsvinder, er, at man i alt for høj grad fokuserer på en såkaldt militær løsning. Det er også i det lys, at debatten om B 6 skal ses, fordi man bruger en forkert medicin. Man tror, man kan løse det her militært. Man lægger sig lige i forlængelse af en amerikansk strategi, der går ud på at tro på, det her kan løses militært. Så